

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد / بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم / از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: تاریک سیریل امر*
برگردان: مجله جنوب جهانی
فرستنده: طاهر باختری
۱۲ فبروری ۲۰۲۵

ترمپ نقشه‌ای شیطانی برای غزه دارد

به متحدان خود کمک کن تا یک منطقه را نابود کنند، سپس برای بازسازی آن وارد شو، اما قبل از آن همه ساکنان محلی را اخراج کن و زمین را ضمیمه خاک خود کن – به نظر می‌رسد این ایده اصلی باشد .

دونالد ترمپ و بیانچا سنسوری چه چیز مشترکی ممکن است داشته باشند؟

ترمپ رئیس‌جمهور امریکا و دوست صمیمی بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل است، فردی که توسط دادگاه بین‌المللی کیفری (ICC) به دلیل «جنایات جنگی از جمله محروم کردن عمدی غیرنظامیان از غذا و حمله عمدی به جمعیت غیرنظامی، و جنایات ضد بشری مانند قتل، آزار و اعمال غیرانسانی دیگر» تحت تعقیب است. سنسوری یک هنرمند بصری است و همسر رپر معروف کانیه وست، که از نظر روانی در وضعیت ناپایداری به سر می‌برد .

با این حال، هر دو ترمپ و سنسوری عادت دارند با انجام کارهای جنجالی توجه‌ها را به خود جلب کنند، به حدی که به نظر می‌رسد دیگر هیچ حد و مرزی برای شگفت‌زده کردن خود و دیگران باقی نمانده است .

برای سنسوری، پس از نمایش برهنگی کامل در مراسم گرمی، تنها چیزی که باقی مانده نمایش رابطه جنسی زنده است (شاید او نداند که نادیا تولوکونیکووا، عضو گروه قدیمی «Pussy Riot» که زمانی مورد علاقه غرب به عنوان نماد «آزادی/جامعه مدنی» بود، مدتها پیش از او این کار را انجام داده است). اما در مورد ترمپ، واقعاً باید تعجب کرد: او اخیراً دو شوک بزرگ ایجاد کرده که حتا تصور فرا تر رفتن از آن سخت است (و البته او باز هم خواهد توانست) .

در حالی که ترامپ از نتانیاهو در واشنگتن استقبال کرد - به عنوان اولین رهبر خارجی که به طور رسمی از او دیدار کرد - اعلام کرد که امریکا قصد دارد نوار غزه را ضمیمه خاک خود کند، تمام جمعیت فلسطینی آن را پاکسازی قومی کند (البته او از واژه‌های دیگری استفاده کرد، اما نازی‌ها هم همین کار را کردند و ما از واژه‌های پوششی آن‌ها استفاده نمی‌کنیم) و سپس این منطقه را به یک «ریویرا» شامل املاک و کسب‌وکارهای لوکس تبدیل کند .

در همین حال، قربانیان فلسطینی این طرح قرار است عملاً به کشورهای همسایه - به جز اسرائیل، که در واقع فلسطین است (لایه‌های پیچیده...) - مانند اردن و مصر، که هر دو متحدان (یا بهتر است بگوئیم دست‌نشانندگان) امریکا هستند، اخراج شوند، حتی با وجود مخالفت‌های صریح این کشورها. در اینجا باید اشاره کنیم که طرح‌های «توسعه» ترامپ ثابت می‌کند که غزه قابل بازسازی است. مسأله «فنی» نیست، بلکه سیاسی است: ترامپ پیشنهاد می‌کند که بازسازی انجام شود، اما تنها پس از یک اخراج گسترده و بسیار خشونت‌آمیز. می‌توان آن را مدل کسب‌وکار املاک و مستغلات با چاشنی نسل‌کشی نامید .

با این حال، در حالی که ایده‌های دیوانه‌وار و شیطانی ترامپ درباره آینده غزه بیشترین توجه را به خود جلب کرده است، دو رسوائی دیگر نیز وجود دارد: حتی استقبال از نتانیاهو خود به تنهایی یک اقدام توهین‌آمیز است. و این موضوع همچنان توهین‌آمیز باقی می‌ماند، حتی اگر تمام «نخبگان» امریکا - به طور کاملاً دوحزبی - وانمود کنند که این یک اتفاق عادی است، یا حتی چیزی است که باید جشن گرفت .

ملاقات با رهبر اسرائیل - برای هر کس در هر کجای جهان - یک ننگ است، زیرا نتانیاهو نه تنها به دلیل جنایات جنگی و جنایات ضد بشری تحت تعقیب ICC است، بلکه او یکی از اصلی‌ترین عاملان نسل‌کشی اسرائیل علیه فلسطینی‌ها نیز هست (جنایاتی که توسط عفو بین‌الملل به رسمیت شناخته شده است، اما ICC به دلایل سیاسی از به رسمیت شناختن آن خودداری کرده است). او همچنین رهبر رژیم آپارتاید وحشیانه اسرائیل است (همان‌طور که یک گزارش سازمان ملل متحد مدتها پیش به آن اشاره کرده است) و یک جنگ‌طلب است که به حمله به کشورهای همسایه از طریق بمباران، ترور و تهاجم مستقیم اعتیاد دارد .

اسرائیل بدون شک بزرگترین منبع خشونت و بی‌عدالتی (و در نتیجه خشونت بیشتر) در خاورمیانه است. فراتر از این منطقه، تلاش بی‌امان اسرائیل برای تصرف زمین‌ها، پاکسازی قومی و کشتن فلسطینی‌ها و تجاوز مداوم به همسایگانش، به طور مداوم ثبات جهانی را مختل می‌کند .

دلیل دوم این که رؤسای جمهور امریکا - در حالت ایده‌آل - نباید به نتانیاهو نزدیک شوند، دقیقاً همان دلیلی است که در واقعیت ناخوشایند حاضر، آن‌ها از آغوش باز به او استقبال می‌کنند: پول. اسرائیل موفق‌ترین عملیات نفوذ خارجی در تاریخ مدرن را اجراء کرده است، حتی از عملیات‌های نفوذ خود امریکا نیز پیشی گرفته است. در حالی که کل غرب هدف این عملیات بوده است، اما آشکارا هدف اصلی، نظام حاکم بر امریکا بوده است .

بنابراین، در یک دنیای ایده‌آل - که از آن بسیار دور هستیم - امریکائی‌ها نه تنها از رهبران اسرائیل استقبال نمی‌کردند، بلکه علیه آن‌ها شورش می‌کردند - مثلاً یک مهمانی چای AIPAC؟ - زیرا هیچ کشور دیگری تا این حد موفق نشده است که حاکمیت امریکا را تضعیف کند و آن مقدار ناچیز دموکراسی را که در قفس زنگ‌زده الیگارشی امریکا در حال نابودی است، از بین ببرد. هیچ‌کدام از این‌ها یک راز، یک تهمت «ضدیهودی» یا یک «تئوری توطئه» نیست. در واقع، به عنوان مثال، روزنامه اورشلیم پست اخیراً در نومبر گذشته از موفقیت صهیونیست‌ها در تأثیرگذاری گسترده بر انتخابات امریکا افتخار کرده است .

همچنین بخوبی شناخته شده است که ترمپ خود نمونه کاملی از این خرید و فروش بی‌شرمانه در میان «نخبگان» امریکا است: به عنوان مثال، میریام ادلسون، یکی از بزرگترین حامیان مالی صهیونیست، تنها در این کارزار ۱۳۷ میلیون دلار هزینه کرد و خانواده او را دوباره به یکی از بزرگترین حامیان ترمپ تبدیل کرد. حمایت او از گسترش و الحاق‌های اسرائیل یک موضوع ثبت‌شده است. از زمانی که ترمپ به قدرت رسید - و این اولین بار نیست - نشان داده است که بدهی‌های خود را پرداخت خواهد کرد. به عنوان مثال، با ارسال بیش از ۲۰۰۰ بمب مخرب به اسرائیل و لغو تحریم‌های ضعیف و نمادین دولت قبلی بایدن علیه شهرک‌نشینان خشونت‌طلب در کرانه باختری، که در حال انجام پوگروم خود علیه فلسطینی‌های محلی هستند.

آمادگی خیانت‌کارانه و آشکار «نخبگان» امریکا برای فساد توسط منافع خارجی - تا زمانی که این منافع اسرائیلی باشند - یک دلیل آشکار است که در یک دنیای عاقلانه، رهبران اسرائیل باید حداقل با تمام امریکائی‌های دیگر با بی‌میلی روبه رو شوند.

رسوایی دوم در مورد دیدار خنده‌دار نتانیاهاو از واشنگتن، البته پیشنهاد ترمپ برای تکمیل کمپین نسل‌کشی و پاکسازی قومی اسرائیل است. این موضوع تفاوتی نمی‌کند که ترمپ وانمود کند پیامدهای واضح طرح خود را درک نمی‌کند. ادعای ریاکارانه ترمپ درباره نیات «انسان‌دوستانه» برای «نجات» فلسطینی‌های غزه از ویرانه‌هایی که پیشینیان او، به ویژه جو بایدن، بشدت به اسرائیل کمک کردند تا ایجاد کند - به زبان ساده نیویورکی - برای سادملوح‌ها است. واقعیت این است که رئیس‌جمهور امریکا به طور عمومی اعلام کرده است که قصد دارد به همراه اسرائیل یک جنایت بزرگ بر اساس قوانین بین‌المللی مرتکب شود. این موضوع به خودی خود چیز جدیدی نیست. اما دو چیز در مورد حرکت اخیر ترمپ وجود دارد که آن را خاص می‌کند.

اول، پس‌زمینه خشونت‌های مرگبار و ویرانه‌هایی است که اسرائیل از اکتوبر ۲۰۲۳ تاکنون به بار آورده است. ترمپ خودش به طور آشکارا به «۱.۷ یا ۱.۸» میلیون فلسطینی که اکنون در غزه زنده‌مانده‌اند اشاره می‌کند. با این حال، توافق عمومی وجود دارد که قبل از کمپین نسل‌کشی اسرائیل، جمعیت غزه حداقل ۲.۱ تا ۲.۳ میلیون نفر بود. واضح است که رئیس‌جمهور امریکا ارقامی را دیده یا به او گفته‌اند که نشان می‌دهد نه ده‌ها هزار، بلکه صدها هزار فلسطینی در اثر بمباران، تیراندازی‌های تک‌تیراندازان، اعدام‌های دسته‌جمعی، محاصره و گرسنگی، و بیماری‌هایی که به دلیل تخریب زیرساخت‌ها تشدید شده‌اند، کشته شده‌اند. چنین نتیجه‌ای در جولای ۲۰۲۴ در مجله معتبر پزشکی The Lancet پیش‌بینی شده بود.

تمام این‌ها - به علاوه تاریخ طولانی خشونت‌های اسرائیل و به ویژه ویرانی سیستماتیک غزه از سال ۲۰۰۵ - اکنون توسط امریکای ترمپ قصد دارد با موفقیت پاداش داده شود. تمام آن سخنرانی‌های پرطمطراق غربی درباره این که هرگز «به مهاجم پاداش داده نخواهد شد»؟ به نظر می‌رسد که واقعاً معنایش این است: مگر این که مهاجم یک نسل‌کش تأییدشده اسرائیلی باشد. در نزدیکترین زمینه، این سیگانال امریکائی تنها می‌تواند نتانیاهاو و دوستانش را تشویق کند تا آتش‌بس شکننده فعلی را بشکنند، آتش‌بسی که حتی اکنون نیز با کشتارهای مداوم همراه است.

این به اندازه کافی بد است. اما یک سابقه گسترده‌تر نیز در اینجا وجود دارد: اسرائیل برای سیاست‌های افراطی نسل‌کشی و جنگ خود به حمایت امریکا وابسته است. آنچه ما شاهد آن هستیم، یک بازی مخرب دو نفره است: ابتداء امریکا همه چیزهایی را که اسرائیل برای ویران کردن غزه نیاز دارد فراهم می‌کند، سپس اسرائیل یک منطقه ویرانه ایجاد می‌کند، و در نهایت، واشنگتن - با «سخت‌گویی» - نگاهی به آن می‌اندازد و می‌گوید تنها راه بازسازی این ویرانه‌ها این است که ابتداء ساکنان فلسطینی آن را کاملاً از زمین‌های خود محروم کنیم. به این فکر کنید که این چه دستورالعمل

خوبی برای بقیه جهان است: ابتدا ویرانی به بار آورید، سپس برای «نجات» ویرانه‌ها وارد شوید و آن‌ها را ضمیمه خاک خود کنید. اگر این بار به امریکا اجازه دهیم از این کار بگذرد، این بار آخرین بار نخواهد بود. این ما را به یک جنبه مثبت از خشونت ترمپ می‌رساند: خلاف پیشینیاش مانند بایدن، ترمپ حتی سعی نمی‌کند که امپریالیسم خود یا همدستی کاملش با اسرائیل را با یک توجیه پوشش دهد. در حالی که دولت بایدن همراه با نسل‌کشی مشترک خود با ریاکاری‌های تهوع‌آور عمل می‌کرد، ترمپ و طرفدارانش صراحتاً این موضوع را بیان می‌کنند. اشتباه نکنید: این موضوع رویکرد ترمپ را از نظر اخلاقی «بهتر» نمی‌کند. اگر هنوز به دنبال تمایزات ظریف بین شرارت‌های ترمپیست‌ها و دموکرات‌ها هستید، وقت خود را تلف نکنید. همه این‌ها همان نظام قدیمی و بد امریکائی است، اگرچه روز به روز دیوانه‌وارتر می‌شود. با این حال، صراحت ترمپ یک مزیت بزرگ دارد: جهان باید بالاخره یاد بگیرد که کار آشکار را انجام دهد، یعنی – همان‌طور که در تئوری روابط بین‌الملل می‌گویند – در برابر واشنگتن، خطرناک‌ترین دولت یاغی روی زمین، «تعادل» ایجاد کند. عدم فیلتر ترمپ حتی برای کندذهن‌ترین افراد نیز این واقعیت را آسان‌تر می‌کند که بالاخره آن را بپذیرند: چندقطبی بودن خوب است، اما کافی نیست. بشریت باید یاد بگیرد که برای مهار و بازدارندگی امریکا متحد شود. و این کار باید به‌صورت فعالانه انجام شود.

* - تاریخ سیریل آمار، مؤرخ المانی که در دانشگاه کوچ استانبول در مورد روسیه، اوکراین و اروپای شرقی، تاریخ جنگ جهانی دوم، جنگ سرد فرهنگی و سیاست‌های حافظه کار می‌کند.

[۱۱ فیبروری ۲۰۲۵](#)